

3

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΑ ΕΝΤΑΛΜΑΤΑ

Αποφάσεις Ανωτάτου Δικαστηρίου με ανάλυση

ΛΟΥΗΣ ΠΑΡΛΑΣ

Έκδοση 2 , 2020

3

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ
ΔΙΚΑΙΟ

ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΑ ΕΝΤΑΛΜΑΤΑ

Αποφάσεις Ανωτάτου Δικαστηρίου με ανάλυση

ΛΟΥΗΣ ΠΑΡΛΑΣ

Έκδοση 2, 2020

ΤΡΑΖΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ 3

ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΑ ΕΝΤΑΛΜΑΤΑ

Επιμέλεια Έκδοσης: Λούης Παρλάς Β.Α. (ΕCΟ)

Copyright © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΚΟΝΟΜΟΣ

ISBN: 978-9925-558-43-8

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή ή η
αναμετάδοση του βιβλίου ή μέρους του με
οποιοδήποτε μέσο ή σε οποιαδήποτε μορφή
χωρίς την άδεια του εκδότη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΚΟΝΟΜΟΣ

Τ.Θ. 26527, Λευκωσία 1640

Τηλ. 96 558456

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ 3

ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΑ ΕΝΤΑΛΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1	Τραπεζικό Δίκαιο Προνομιακά Διατάγματα.....	5
1.1	Υποθέσεις Ανωτάτου Δικαστηρίου με αναφορά στα προνομιακά εντάλματα σε υποθέσεις με θέματα τραπεζικού δικαίου.....	5
1.1.1	Υπόθεση.....	5
1.1.2	Υπόθεση.....	8
1.1.3	Υπόθεση.....	11
1.1.4	Υπόθεση.....	20
1.1.5	Υπόθεση.....	23
1.1.6	Υπόθεση.....	27
1.1.7	Υπόθεση.....	29
1.1.8	Υπόθεση.....	35
1.1.9	Υπόθεση.....	42
1.1.10	Υπόθεση.....	48
1.1.11	Υπόθεση.....	53
1.1.12	Υπόθεση.....	57
1.1.13	Υπόθεση.....	61
1.1.14	Υπόθεση.....	68
1.1.15	Υπόθεση.....	71
1.1.16	Υπόθεση.....	80
1.1.17	Υπόθεση.....	87
1.1.18	Υπόθεση.....	89
1.1.19	Υπόθεση.....	103

1.1.20	Υπόθεση.....	108
1.1.21	Υπόθεση.....	113
1.1.22	Υπόθεση.....	119
1.1.23	Υπόθεση.....	122
1.1.24	Υπόθεση.....	128
1.1.25	Υπόθεση.....	134
1.1.26	Υπόθεση.....	140
1.1.27	Υπόθεση.....	146
1.1.28	Υπόθεση.....	150
1.1.29	Υπόθεση.....	157
1.1.30	Υπόθεση.....	165
1.1.31	Υπόθεση.....	169
1.1.32	Υπόθεση.....	176
1.1.33	Υπόθεση.....	183
1.1.34	Υπόθεση.....	187
1.1.35	Υπόθεση.....	192
1.1.36	Υπόθεση.....	197
1.1.37	Υπόθεση.....	200
1.1.38	Υπόθεση.....	204
1.1.39	Υπόθεση.....	216
1.1.40	Υπόθεση.....	220
1.1.41	Υπόθεση.....	224
1.1.42	Υπόθεση.....	228
1.1.43	Υπόθεση.....	231
1.1.44	Υπόθεση.....	235
1.1.45	Υπόθεση.....	238
1.1.46	Υπόθεση.....	245
1.1.47	Υπόθεση.....	252
1.1.48	Υπόθεση.....	256
1.1.49	Υπόθεση.....	264
1.1.50	Υπόθεση.....	266
1.1.51	Υπόθεση.....	269

1.1.52	Υπόθεση.....	276
1.1.53	Υπόθεση.....	278
1.1.54	Υπόθεση.....	280
1.1.55	Υπόθεση.....	283
1.1.56	Υπόθεση.....	287
1.1.57	Υπόθεση.....	289
1.1.58	Υπόθεση.....	293
1.1.59	Υπόθεση.....	296
1.1.60	Υπόθεση.....	297
1.1.61	Υπόθεση.....	300
1.1.62	Υπόθεση.....	300
1.1.63	Υπόθεση.....	302
1.1.64	Υπόθεση.....	304
1.1.65	Υπόθεση.....	307
1.1.66	Υπόθεση.....	309
1.1.67	Υπόθεση.....	313
1.1.68	Υπόθεση.....	316
1.1.69	Υπόθεση.....	321
1.1.70	Υπόθεση.....	322
1.1.71	Υπόθεση.....	323
1.1.72	Υπόθεση.....	325
1.1.73	Υπόθεση.....	329
1.1.74	Υπόθεση.....	332
1.1.75	Υπόθεση.....	334
1.1.76	Υπόθεση.....	335
1.1.77	Υπόθεση.....	340
1.1.78	Υπόθεση.....	341
1.1.79	Υπόθεση.....	343
1.1.80	Υπόθεση.....	345
1.1.81	Υπόθεση.....	346
1.1.82	Υπόθεση.....	348
1.1.83	Υπόθεση.....	350

1.1.84	Υπόθεση.....	352
1.1.85	Υπόθεση.....	353
1.1.86	Υπόθεση.....	354
1.1.87	Υπόθεση.....	358
1.1.88	Υπόθεση.....	362
1.1.89	Υπόθεση.....	365
1.1.90	Υπόθεση.....	367
1.1.91	Υπόθεση.....	369
1.1.92	Υπόθεση.....	373
1.1.93	Υπόθεση.....	376
1.1.94	Υπόθεση.....	378
1.1.95	Υπόθεση.....	379
1.1.96	Υπόθεση.....	382
1.1.97	Υπόθεση.....	383
1.1.98	Υπόθεση.....	385
1.1.99	Υπόθεση.....	386
1.1.100	Υπόθεση.....	388
1.1.101	Υπόθεση.....	391
1.1.102	Υπόθεση.....	392
1.1.103	Υπόθεση.....	395
1.1.104	Υπόθεση.....	396

1 ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

1.1 Υποθέσεις Ανωτάτου Δικαστηρίου με αναφορά στα προνομιακά εντάλματα σε υποθέσεις με θέματα τραπεζικού δικαίου

1.1.1 Υπόθεση

Με την υπερπήδηση του εμποδίου της προθεσμίας, η Τράπεζα κατέθεσε στο Ανώτατο Δικαστήριο την υπ' αρ. 25/2019 αίτηση για άδεια καταχώρισης αίτησης προς έκδοση διατάγματος Certiorari. Χωρίς όμως επιτυχία αφού η αδελφή Δικαστής που εκδίκασε την αίτηση δεν ικανοποιήθηκε ότι αποδείχτηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση εφόσον - όπως έκρινε - το κατώτερο Δικαστήριο ενήργησε εντός των εξουσιών που του παρείχε ο Νόμος και η ενώπιον του διαδικασία ήταν κανονική. Και αυτό με το αιτιολογικό ότι το άρθρο 12 του περί Πώλησης Ακινήτων (Ειδική Εκτέλεση) Νόμου του 2011 (Ν.81(Ι)/2011 όπως τροποποιήθηκε, στο εξής ο Νόμος) δεν προνοεί την επίδοση αίτησης για εκπρόθεσμη κατάθεση σύμβασης στο Κτηματολόγιο και σε πρόσωπα που είχαν εγγράψει εμπράγματα βάρη επί του ακινήτου. Επιπρόσθετα επεσήμανε πως, εν πάση περιπτώσει, η αναθώρηση της ορθότητας της απόφασης του κατώτερου Δικαστηρίου θα μπορούσε να ελεγχθεί με άλλο ένδικο μέσο.

Η Τράπεζα θεωρεί λανθασμένη την πρωτόδικη κατάληξη, την οποία και προσβάλλει με την παρούσα έφεση. Με βασικό επιχειρήμα ότι η απουσία ρητής πρόνοιας στο άρθρο 12 του Νόμου για επίδοση της αίτησης δεν σημαίνει ότι η αίτηση αυτή δεν πρέπει να επιδίδεται σε όλα τα επηρεαζόμενα πρόσωπα. Η ίδια, εισηγείται, ως ενυπόθηκος δανειστής ήταν επηρεαζόμενο πρόσωπο και συνεπώς η υπό αναφορά αίτηση θα έπρεπε να της είχε επιδοθεί

ώστε να της δοθεί η ευκαιρία να θέσει τις θέσεις της για τη μη παραχώρηση της αιτηθείσας έγκρισης.

Έχουμε εξετάσει την πρωτόδικη απόφαση υπό το πρίσμα της επιχειρηματολογίας που ανέπτυξε ενώπιον μας η ευπαίδευτος συνήγορος της Τράπεζας. Διαμορφώσαμε την άποψη ότι, υπό τα περιστατικά της υπόθεσης η κατάληξη του πρωτόδικου Δικαστηρίου πως η Τράπεζα δεν απέδειξε εκ πρώτης όψεως συζητήσιμη υπόθεση δεν μας βρίσκει σύμφωνους. Τούτο γιατί, ναι μεν το άρθρο 12 του Νόμου αποβλέπει στην προστασία αγοραστή ακινήτου και ναι μεν στις πρόνοιες του εν λόγω άρθρου απουσιάζει ρητή πρόνοια για επίδοση της αίτησης για κατάθεση στο Κτηματολόγιο σύμβασης «σε οποιοδήποτε χρόνο» σε καθορισμένα πρόσωπα, αλλά δεν μπορεί κατά την άποψή μας να αγνοηθεί το γεγονός ότι η διαδικασία που προνοείται στο υπό αναφορά άρθρο έχει ως αντικείμενο ακίνητη περιουσία. Με αυτό ως δεδομένο θεωρούμε ότι θα έπρεπε να απασχολήσει το πρωτόδικο Δικαστήριο κατά πόσο η μη συνένωση στην αίτηση της Τράπεζας - η οποία είχε εγγράψει στα επίδικα κτήματα πρώτη υποθήκη σε χρόνο που αυτά ήταν ελεύθερα παντός εμπράγματος βάρους ή άλλης επιβάρυνσης - ενδεχομένως να καθιστούσε τη διαδικασία θνησιγενή και άκυρη λόγω του ότι η ίδια δεν είχε συνενωθεί ως διάδικος στη διαδικασία. Υπενθυμίζουμε επί του προκειμένου ότι κατά πάγια νομολογία (**Hadjipetrou. Petsouloukas (1965) 1 CLR 83, HjiSavva and Others v. Loizou (1982) 1 CLR 218, Τιτινίδου v. Ρεσιάντ (1993) 1 Α.Α.Δ. 429, Γεωργιάδου v. Γεωργιάδη (1999) 1 Α.Α.Δ. 1210 και Κωνσταντίνου κ.α. v. Διευθυντή Κτηματολογίου (2012) 1 Α.Α.Δ. 1990**), σε διαδικασίες που έχουν ως αντικείμενο ακίνητη ιδιοκτησία επιβάλλεται να συνενώνονται ως διάδικοι όλα τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, κάτι που στην υπό εξέταση περίπτωση δεν έγινε. Και αυτό παρά το γεγονός ότι το κατώτερο Δικαστήριο επέτρεψε την εκπρόθεσμη κατά 26 χρόνια κατάθεση του πωλητηρίου ημερ. 31.10.1991, χωρίς να προβληματιστεί κατά πόσο στο μεσολαβήσαν υπέρμετρα μεγάλο χρονικό διάστημα ενδεχομένως η

νομική κατάσταση των επίδικων κτημάτων να είχε διαφοροποιηθεί. Κατά συνέπεια θεωρούμε ότι το κατώτερο Δικαστήριο, εκδίδοντας το διάταγμα ημερ. 27.11.2017 χωρίς να βεβαιωθεί ότι στα επίδικα ακίνητα δεν υπήρχαν εγγεγραμμένα εμπράγματα δικαιώματα άλλων προσώπων, φαίνεται να ενήργησε καθ' υπέρβαση δικαιοδοσίας και περαιτέρω φαίνεται να παραβίασε το δικαίωμα της φυσικής δικαιοσύνης τρίτων προσώπων - εδώ της Τράπεζας - να ακουστούν ως προς το όλο ζήτημα.

Αναφορικά τώρα με το δεύτερο σκέλος της πρωτόδικης απόφασης - δηλαδή ότι η ορθότητα της απόφασης του κατώτερου Δικαστηρίου θα μπορούσε «να ελεγχθεί στα πλαίσια άλλων δικαστικών διαβημάτων» - να παρατηρήσουμε κατ' αρχάς ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν προσδιορίζει τα «δικαστικά διαβήματα» τα οποία θα μπορούσε να λάβει η εφεσείουσα και επομένως το Εφετείο εμποδίζεται να τα προσδιορίσει εφόσον είναι εκτός του περιεχομένου της προσβαλλόμενης απόφασης. Εν πάση περιπτώσει, η ύπαρξη τέτοιας δυνατότητας από την εφεσείουσα δεν την εμπόδιζε να προβεί στη χρήση του εξαιρετικού διαβήματος Certiorari νοουμένου ότι κατεδείκνυε εξαιρετικές περιστάσεις, θέμα το οποίο δεν απασχόλησε το πρωτόδικο Δικαστήριο και συνεπώς και το ζήτημα αυτό είναι εκτός του πλαισίου ενέργειας του Εφετείου. Όμως έχουμε την άποψη ότι από τη στιγμή που σύμφωνα με τη νομολογία (ανωτέρω) η όλη διαδικασία φαίνεται να ήταν θνησιγενής και άκυρη, πληρείτο εν πάση περιπτώσει και αυτή η προϋπόθεση.

Κατ' ακολουθία των πιο πάνω η έφεση επιτυγχάνει και η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται. Ενόψει δε της επιτυχίας της έφεσης, παραχωρείται άδεια για καταχώριση αίτησης προς έκδοση εντάλματος Certiorari η οποία να υποβληθεί εντός 20 ημερών από σήμερα και να τεθεί ενώπιον της αδελφού Δικαστή για περαιτέρω χειρισμό.

Δείτε εδώ την απόφαση στο cslaw [ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΕΣΗ ΑΡ. 68/2019](#)

[ΓΕΝΙΚΗ ΑΙΤΗΣΗ ΑΡ. 293/2017 , ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΕΣΗ ΑΡ. 68/2019 , 8 Μαΐου 2020](#)

1.1.2 Υπόθεση

ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, Δ.: Με την παρούσα αίτηση οι αιτητές αξιώνουν «την παραχώρηση άδειας για την καταχώρηση αίτησης με κλήση για την έκδοση προνομιακού εντάλματος Certiorari για μεταφορά στο Ανώτατο Δικαστήριο με σκοπό την ακύρωση και/ή τροποποίηση της ενδιάμεσης και δη μη εφέσιμης απόφασης ημερομηνίας 28.2.2019 στην αγωγή 1019/2017 Ε.Δ. Λάρνακος.»

Σύμφωνα με τα γεγονότα που τέθηκαν ενώπιόν μου, οι αιτητές είναι ενάγοντες στην Αγωγή 1019/2017 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας, με αξίωση πέραν των €70.000. Μετά το κλείσιμο των δικογράφων, καταχωρήθηκε κλήση για οδηγίες στη βάση της Δ.30 θ.2, όπου δόθηκαν οδηγίες για αποκάλυψη εγγράφων και επιθεώρηση εκατέρωθεν και για καταχώρηση καταλόγου μαρτύρων και σύνοψης μαρτυρίας. Στις 15.11.2018, όταν η υπόθεση ήταν ορισμένη ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, οι συνήγοροι των δύο πλευρών ερωτήθηκαν από το Δικαστήριο κατά πόσο συμφωνούσαν να δοθεί μαρτυρία εγγράφως και αυτοί απάντησαν αρνητικά. Το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν αποδέχθηκε αυτή τη θέση και όρισε την κλήση για οδηγίες σε άλλη ημερομηνία με στόχο να αγορεύσουν οι δύο πλευρές κατά πόσο ήταν δικαίωμα των διαδίκων να μην αποδεχτούν την καταχώρηση εγγράφως της μαρτυρίας συλλήβδην. Αφού ακούστηκαν οι θέσεις των δύο πλευρών, το Δικαστήριο στις 28.2.2019 εξέδωσε αιτιολογημένη απόφαση και έδωσε οδηγίες, μεταξύ άλλων, όπως όλοι οι μάρτυρες των αιτητών-εναγόντων, πλην ενός, δώσουν μαρτυρία που θα παραδοθεί μίαν ημέρα προηγουμένως στην άλλη πλευρά και όπως οι μάρτυρες των εναγομένων δώσουν εγγράφως τη δική τους μαρτυρία εκτός των μαρτύρων 3 και 4.

Αποτελεί θέση των αιτητών ότι η εν λόγω απόφαση δεν είναι μόνο ανατιολόγητη και λανθασμένη, αλλά είναι και παράνομη και παραβιάζει βασικές αρχές φυσικής δικαιοσύνης. Ο εξαναγκασμός των διαδίκων, χωρίς αυτοί να συμφωνούν σε μία διαδικασία ακροαματικής διαδικασίας να καταθέσουν γραπτώς μαρτυρία και να την ανταλλάξουν, αποτελεί, σύμφωνα με τους αιτητές, παραβίαση του άρθρου 25 του περί Αποδείξεως Νόμου, Κεφ. 9, το οποίο δίδει τη δυνατότητα στους διαδίκους να καταθέσουν γραπτή κατάθεση αντί προφορικής μαρτυρίας, δυνατότητα που το Δικαστήριο μετέτρεψε σε υποχρέωση. Περαιτέρω, η απόφαση παραβιάζει τη Δ.30, όπου ο θ.9 δίδει δυνατότητα στο Δικαστήριο να εκδίδει πρόσθετες οδηγίες, όμως, η λέξη «πρόσθετες» δεν μπορεί να επιτρέψει την έκδοση αντίθετων οδηγιών, ως αυτές που έδωσε το πρωτόδικο Δικαστήριο με την προσβαλλόμενη απόφαση. Η εκάστοτε διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου πρέπει να ασκείται δικαστικά και σε συμμόρφωση με ρητές νομοθετικές πρόνοιες και διαδικαστική πρακτική και δεν μπορεί να δικαιολογεί απόκλιση από τα συνταγματικά και νομοθετικά κατοχυρωμένα δικαιώματα των μερών. Επίσης, η απόφαση παραβιάζει το Άρθρο 30.2 του Συντάγματος. Το πρωτόδικο Δικαστήριο διαχώρισε τις οδηγίες του για συγκεκριμένους μάρτυρες, χωρίς να εξηγήσει το λόγο που προέβη σε αυτή τη διαφοροποίηση, κάνοντας περαιτέρω αναφορά ότι οι μάρτυρες 1 μέχρι 9 είναι εργοδοτούμενοι των εναγόντων, παραγνωρίζοντας ότι πολλοί από αυτούς δεν εργάζονται πλέον στους αιτητές, χωρίς να προβληματιστεί ως προς τη δυνατότητα προσκόμισης γραπτής μαρτυρίας από αυτούς, ούτε και τέθηκε με αυτό τον τρόπο το θέμα προς τους συνηγόρους για να μπορούν να τοποθετηθούν επί των δυσκολιών στην προσκόμιση γραπτής μαρτυρίας.

Η εν λόγω απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου δεν είναι εφέσιμη, αφού δεν βασίστηκε σε κάποιο αίτημα από πλευράς διαδίκων, αλλά σε θέμα που αναδύθηκε από το ίδιο το Δικαστήριο, δεν είναι απόφαση που υπόκειται σε έφεση σύμφωνα με το άρθρο 25 του περί Δικαστηρίων Νόμου και, σε

περίπτωση που η διαδικασία προχωρήσει και αφεθεί να εφεσιβληθεί στο τέλος της αγωγής, θα έχουν παραβιαστεί τα κατοχυρωμένα συνταγματικά και νομοθετικά δικαιώματα των διαδίκων και θα προκληθεί δικονομική αμηχανία. Επικαλούνται, περαιτέρω, εξαιρετικές περιστάσεις, καθότι το Δικαστήριο, υπό τη συγκεκριμένη σύνθεση, ακολουθεί την ίδια πορεία σε όλες τις υποθέσεις και, συνεπώς, αποτελεί θέμα «σοβαρό, ευρύτατου ενδιαφέροντος και επηρεασμού».

Η κα Ζαχαρίου αγόρευσε προφορικά προς υποστήριξη της αίτησης τονίζοντας ότι η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου όπως οι αιτητές παραδώσουν γραπτή δήλωση για τους 9 από τους 10 μάρτυρες που προτίθενται να καλέσουν κατά την ακρόαση της υπόθεσης είναι αντίθετη με τις πρόνοιες του άρθρου 25 του περί Αποδείξεως Νόμου Ν.14/1960 και της Δ.30 θ.θ.4, 5, 8 και 9 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας και, συνεπώς, οι εν λόγω οδηγίες δόθηκαν καθ' υπέρβαση εξουσίας. Ουσιαστικά, το πρωτόδικο Δικαστήριο ακολούθησε τη διαδικασία ανταλλαγής εγγράφως της μαρτυρίας που προνοείται στη Δ.30 θ.5 για αγωγές το αντικείμενο των οποίων είναι μέχρι €3.000, σε υπόθεση ακροαματικής εκδίκασης, χωρίς τη συμφωνία των διαδίκων, όπως προνοείται στη Δ.30 θ.5(4). Περαιτέρω, παραβιάζεται το συνταγματικό τους δικαίωμα να τύχουν δίκαιης δίκης, σύμφωνα με το Άρθρο 30.2 του Συντάγματος. Η επιλογή ως προς τον τρόπο που θα παρουσιάσουν τη μαρτυρία τους εναπόκειται στους ίδιους τους αιτητές.

Άδεια για καταχώρηση αίτησης για έκδοση προνομιακού εντάλματος Certiorari παρέχεται εκεί όπου αποκαλύπτεται εκ πρώτης όψεως συζητήσιμη υπόθεση και διαφαίνεται υπέρβαση ή έλλειψη δικαιοδοσίας, νομικό σφάλμα εμφανές στο πρακτικό, προκατάληψη ή συμφέρον από τα πρόσωπα που λαμβάνουν την απόφαση, δόλο ή ψευδορκία στη λήψη της απόφασης ή παραβίαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης (**Αίτηση του Αλέκου Κωνσταντινίδη (2003) 1 ΑΑΔ 1298, Τζεννάρο Περρέλλα (Αρ. 2)**

(1995) 1 AAD 692). Σε περίπτωση δε όπου προσφέρεται άλλο ένδικο μέσο ή θεραπεία, τότε η άδεια δεν δίδεται, εκτός αν καταδειχθούν επαρκώς εξαιρετικές περιστάσεις για παρέκκλιση από τον κανόνα (**Hellenger Trading Ltd (2000) 1 AAD 1965, Σ. Μαρκίδης κ.ά. (2004) 1 AAD 552, Base Metal Trading Ltd v. Fastact Developments Ltd κ.ά. (2004) 1 AAD 1535**).

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, εν προκειμένω, είχε δικαιοδοσία να δώσει οδηγίες ως προς τη διαδικασία που θα ακολουθείτο κατά την ακροαματική διαδικασία. Και αν ακόμα άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια με τρόπο λανθασμένο, κάτι για το οποίο δεν αποφαίνομαι, δεν αποτελεί λόγο για έκδοση διατάγματος στα πλαίσια της προνομιακής εξουσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Με το προνομιακό ένταλμα δεν αντικαθίσταται η κρίση που διαμόρφωσε το πρωτόδικο Δικαστήριο αναφορικά με ένα ζήτημα που αποφάσισε στα πλαίσια της δικαιοδοσίας του.

Η αίτηση απορρίπτεται.

Δείτε εδώ την απόφαση στο cylaw [Πολιτική Αίτηση Αρ. 35/2019](#)

[ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ 1019/2017 Ε.Δ. ΛΑΡΝΑΚΟΣ , Πολιτική Αίτηση Αρ. 35/2019 , 18 Μαρτίου 2019](#)

1.1.3 Υπόθεση

Μετά την παραχώρηση σχετικής άδειας από το Δικαστήριο οι Αιτητές, Ελληνική Τράπεζα Δημόσια Εταιρεία Λτδ («η Τράπεζα»), καταχώρησαν την παρούσα αίτηση με την οποίαν ζητούν την έκδοση εντάλματος φύσης certiorari προς ακύρωση της ενδιάμεσης απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου χχχ ημερ. 5/11/2018, στα πλαίσια της Αγωγής υπ.' Αριθμό 284/2018 επί της αίτησης των Εναγομένων/Αιτητών ημερ. 10/5/2018, με την οποίαν το Επαρχιακό Δικαστήριο χχχ έκρινε ότι είχε δικαιοδοσία να εκδικάσει

την Αγωγή. Επιδιώκεται επίσης η έκδοση προνομιακού εντάλματος prohibition για μεταφορά στο Ανώτατο Δικαστήριο προς το σκοπό απαγόρευσης στο Επαρχιακό Δικαστήριο χχχ να συνεχίσει την εκδίκαση και/ή ακρόαση της Αγωγής λόγω έλλειψης καθ' ύλην δικαιοδοσίας και/ή αρμοδιότητας. Στις 8/2/2018 οι Ενάγοντες 1-4/Καθ' ων η Αίτηση 1 - 4 που ασχολούνται με θαλάσσιες μεταφορές και γενικά με την ναυτιλιακή δραστηριότητα καταχώρησαν το Γενικώς Οπισθογραφημένο Κλητήριο Ένταλμα υπ. Αρ. 284/2018 στο Επαρχιακό Δικαστήριο χχχ εναντίον της Ελληνικής Τράπεζας Δημόσια Εταιρεία Λτδ και στις 7/3/2018 την Έκθεση Απαίτησης. Στη βάση του δικογράφου της η Τράπεζα δυνάμει σύμβασης ημερ. 13/8/2008 παραχώρησε στην Ενάγουσα 1/Καθ' ης η Αίτηση 1 δάνειο εκ Δολαρίων ΗΠΑ 8.500,000,00 προς κάλυψη του υπολοίπου ποσού για την κατασκευή του πλοίου MCP Paphos συνολικού κόστους εκ Δολαρίων ΗΠΑ 12.700.000,00 πληρωτέου με μηνιαίες δόσεις. Προς εξασφάλιση της Τράπεζας δόθηκαν από πλευράς του Καθ' ου η Αίτηση 5, μετόχου των Καθ' ων η Αίτηση 1 και 2, και του 6 μετόχου και διευθυντή των Καθ' ων η Αίτηση 1 και 2, προσωπικές εγγυήσεις, ενεγράφη περαιτέρω υποθήκη επί του πλοίου, και παραχωρήθηκε εγγύηση από τις Καθ' ων η Αίτηση 2 και 4 καθώς και γραπτή ανάληψη υποχρέωσης του χρέους από την Καθ' ης η Αίτηση 3.

Κατά την ίδια ημερομηνία δυνάμει άλλης σύμβασης η Τράπεζα παραχώρησε δάνειο εκ Δολαρίων ΗΠΑ 8.500.000.00 στην Ενάγουσα 2/Καθ' ης η Αίτηση 2 για κάλυψη του υπολοίπου ποσού για την κατασκευή του πλοίου MCP Pacha, συνολικού κόστους Δολαρίων ΗΠΑ 12.700.000,00 πληρωτέου επίσης με μηνιαίες δόσεις. Προς εξασφάλιση του δευτέρου δανείου οι Καθ' ων η Αίτηση 5 και 6 έδωσαν προσωπικές εγγυήσεις, ενεγράφη περαιτέρω υποθήκη επί του πλοίου MCP Pacha, δόθηκε εγγύηση από τις Καθ' ων η Αίτηση 1 και 4 και δόθηκε γραπτή ανάληψη υποχρέωσης του χρέους από την Καθ' ης η Αίτηση 3. Όλοι οι Καθ' ων η Αίτηση καταλογίζουν στην Τράπεζα ότι αμελώς προέβη στην έγκριση των δανείων

και/ή ενήργησε κατά παράβαση των καθηκόντων και/ή υποχρεώσεων της παραθέτοντας σχετικές λεπτομέρειες. Ως εκ της συμπεριφοράς αυτής της Τράπεζας, οι Καθ' ων η Αίτηση θεωρούν τις συμφωνίες δανείου και τις άλλες παρεπόμενες συμφωνίες ως άκυρες και/ή ακυρώσιμες. Ενόψει της οικονομικής κρίσης, τα συμβαλλόμενα μέρη προχώρησαν στη σύναψη συμπληρωματικών συμφωνιών με την οποία τροποποιήθηκε ο τρόπος αποπληρωμής των δύο δανείων, με τελευταία εκείνη ημερ. 28/3/2016. Στη συνέχεια οι Καθ' ων η Αίτηση ζήτησαν αναδιάρθρωση των δανείων αλλά προσέκρουσε στην άρνηση της Τράπεζας με αποτέλεσμα την καταχώρηση της πιο πάνω Αγωγής από πλευράς τους εναντίον της Τράπεζας. Στα πλαίσια της Αγωγής, αυτής εκδόθηκε προσωρινό διάταγμα κατόπιν αίτησης των Εναγόντων/Καθ' ων η Αίτηση με το οποίο απαγορεύετο στην Τράπεζα να προβεί στη σύλληψη των ενυπόθηκων πλοίων MCP Paphos και MCP Pachna, ιδιοκτησίας των Εναγόντων 1 και 2/Καθ' ων η Αίτηση 1 και 2 αντίστοιχα. Το διάταγμα αυτό ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στα πλαίσια της διά κλήσεως Αίτησης της Τράπεζας υπ. Αρ. 9/2018 για certiorari και prohibition. Παρά την πιο πάνω απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, το Επαρχιακό Δικαστήριο απέρριψε στη συνέχεια το αίτημα της Τράπεζας για αναστολή της διαδικασίας και/ή απόρριψη της Αγωγής λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας και ανέλαβε ουσιαστικά δικαιοδοσία για την εκδίκαση της Αγωγής.

Είναι η θέση της Τράπεζας ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο βρισκόμενο σε πρόδηλη πλάνη ως προς το Νόμο δεν νομιμοποιείται στην εκδίκαση της Αγωγής λόγω έλλειψης και/ή υπέρβασης δικαιοδοσίας, εφόσον αποφάσισε ότι έχει δικαιοδοσία να εκδικάσει την Αγωγή 284/2018 για την οποία αποκλειστική δικαιοδοσία και/ή αρμοδιότητα έχει το Ανώτατο Δικαστήριο το οποίο ενεργεί ως Ναυτοδικείο.

Οι Καθ' ων η Αίτηση με την ένσταση τους υπεραμύνθηκαν της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου προβάλλοντας με τους λόγους ένστασης διάφορες θέσεις, όπως ότι δεν τίθεται θέμα έκδηλου

νομικού σφάλματος, ότι είναι ξεκάθαρο ότι καθ' ύλην αρμοδιότητα εκδίκασης της Αγωγής έχει το Επαρχιακό Δικαστήριο, ότι ο Νόμος και οι Κανονισμοί δεν μπορούν να ενεργοποιήσουν την αρμοδιότητα του Ανωτάτου Δικαστηρίου να εκδώσει το διάταγμα certiorari, ότι το Ανώτατο Δικαστήριο ως Ναυτοδικείο στερείται δικαιοδοσίας εφόσον το αγωγήμο δικαίωμα είναι συμφωνίες δανείου, ότι υπήρχε εναλλακτικό ένδικο μέσο δηλαδή αυτό της έφεσης και ότι δεν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις.

Οι δικηγόροι υποστήριξαν τις θέσεις τους με γραπτές αγορεύσεις τις οποίες ανέπτυξαν και προφορικά κατά την ακρόαση της παρούσας αίτησης, παραπέμποντας σε νομολογία.

Σύμφωνα με το άρθρο 19(α) του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960 (Ν.14/60): «Το Ανώτατο Δικαστήριο, επιπροσθέτως προς τας εξουσίας και την δικαιοδοσίαν ήτις ανατίθεται εις αυτό υπό του Συντάγματος, θα έχη αποκλειστικήν πρωτόδικην δικαιοδοσίαν (α) ως ναυτοδικεϊον περιβεβλημένον και ασκούν τας εξουσίας διά των οποίων περιεβάλλετο και τας οποίας ήσκει το Ανώτατον Δικαστήριο της Δικαιοσύνης εν Αγγλία εν τη επί ναυτικών υποθέσεων δικαιοδοσία αυτού ευθύς αμέσως προ της ημέρας της Ανεξαρτησίας».

Το άρθρο 29(2) (α) του Νόμου 14/60 προνοεί ότι: «Το Ανώτατον Δικαστήριο εν τη ασκήσει της δικαιοδοσίας α) δι' ης περιβέβληται δυνάμει της παραγράφου (α) του άρθρου 19 θα εφαρμόζη, τηρουμένων των διατάξεων των παραγράφων (γ) και (ε) του εδαφίου (1), το υπό του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Δικαιοσύνης εν Αγγλία, εν τη ασκήσει της επί ναυτικών υποθέσεων δικαιοδοσίας αυτού εφαρμοζόμενον κατά την προ της ημέρας ανεξαρτησίας ημέραν δίκαιον, ως θα ετροποποιείτο τούτο διά νόμου της Δημοκρατίας».

Ο Νόμος που ίσχυε στην Αγγλία κατά την ημερομηνία εγκαθίδρυσης της Κυπριακής Δημοκρατίας είναι ο The Administration of Justice Act 1956 (Περί

Απονομής της Δικαιοσύνης Νόμος του 1956). Το άρθρο που μας ενδιαφέρει από το Νόμο αυτό είναι το 1 που καθορίζει τη δικαιοδοσία του Ναυτοδικείου, η υποπαράγραφος (c) του οποίου προβλέπει τα εξής:

«any claim in respect of a mortgage of or charge on a ship or any share therein;» Η υποπαράγραφος (α) επίσης περιλαμβάνει «any claim to the possession or ownership of a ship or to the ownership of any share therein».

Σύμφωνα με την Έκθεση Απαιτήσης η Τράπεζα, είναι η εγγεγραμμένη ενυπόθηκος δανειστής επί των δύο πλοίων των Εναγόντων 1 και 2/Καθ' ων η Αίτηση 1 και 2 στη βάση συμφωνιών δανείου μεταξύ της Τράπεζας και των Εναγόντων 1 και 2/ Καθ' ων η Αίτηση 1 και 2, ως μέρος των εξασφαλίσεων της Τράπεζας που δόθηκαν για τα δάνεια. Υπό την ιδιότητα τους αυτή απολαμβάνουν των δικαιωμάτων που καθορίζονται στα άρθρα 31 μέχρι 38 του περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Νηολόγησης, Πώλησης και Υποθήκευσης Πλοίων) Νόμου του 1963 (Ν.45/1963) ένα εκ των οποίων είναι το δικαίωμα κατοχής και κυριότητας των πλοίων. Το δικαίωμα αυτό προβλέπεται και στο σύγγραμμα **Halsbury's Laws of England, 4^η έκδοση, Τόμος 43 παραγρ. 138 και 141.** Παραθέτω το σχετικό απόσπασμα.

«138. **Right to possession.** The Chief right of a mortgagee of a ship, or of a majority of shares in a ship, is the right in proper circumstances to take possession.

Possession may be either actual or constructive. Actual possession may be taken either by putting a man in possession without the assistance of the court, or by the arrest of the ship in a mortgagee's action

.....

.....

141. **Mortgagee's control and power of sale.** A registered mortgagee in possession has complete control over the ship. Every registered mortgagee has power absolutely to dispose of the ship or share in respect of which he is registered, and to give effectual receipts for the purchase money

.....»

Παρόμοιο θέμα ηγέρθη στην Αίτηση της Ελληνικής Τράπεζας Δημόσια Εταιρεία Λτδ, Πολιτική Αίτηση 9/2018, ημερ. 3/4/2018 που αφορούσε σε προσωρινό διάταγμα σε σχέση με τα πλοία MCP Paphos και MCP Pachna στα πλαίσια της ίδιας πιο πάνω Αγωγής, όπου αναφέρθηκαν τα εξής από το Ανώτατο Δικαστήριο σ' όσον αφορά τη δικαιοδοσία του Ναυτοδικείου:

«Σχετικός επίσης είναι ο Περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Νηολόγησις, Πώλησις και Υποθήκευσις Πλοίων) Νόμος του 1963, Ν.45/1963, όπως τροποποιήθηκε. Σύμφωνα με αυτόν το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται να εκδίδει Διάταγμα απαγορεύον δικαιοπραξία αφορώσαν εις πλοίον ή μερίδιον πλοίου κ.λ.π. (Άρθρο 30), ο Εγγεγραμμένος ενυπόθηκος δανειστής κέκτηται απόλυτον εξουσίαν διαθέσεως πλοίου ή του εγγεγραμμένου μεριδίου του (Άρθρο 35), η κατάσχεση πλοίου δυνάμει του Νόμου (Ν.45/1963) εκδικάζεται ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Άρθρο 74).

Εις το σύγγραμμα **Admiralty Jurisdiction and Practice, 5th Edition, p. 34** αναφέρεται:

"Historically the Admiralty Court exercised jurisdiction in claims for possession of a ship.

.....

Today the jurisdiction extends to all questions relating to the possession, both legal and equitable."

(βλ. **Foong Tai & Co v. Buchheister & Co** (1908) A.C. 458 at **467-8**)»

Στο σύγγραμμα **Admiralty Jurisdiction and Practice των Nigel Meeson και John A. Kimbell, 5η έκδοση, παραγρ. 10.89** αναφέρεται ότι η ουσία της υποθήκης επί πλοίου είναι ότι αποτελεί μεταφορά της περιουσίας ως εξασφάλιση χρέους. Συνεχίζει δε ότι η υποθήκη εξαλείφεται με την ικανοποίηση του εξ αποφάσεως χρέους. Παρόμοια αναφορά εντοπίζεται και στην παραγρ. 10.113. Παραθέτω το σχετικό απόσπασμα:

«10.113 Although by taking a mortgage the mortgagee becomes owner of the property, subject to the right of the mortgagor's right of redemption, a mortgagee will not usually be interested in actually operating the ship or aircraft or in being the owner in the ordinary sense of the word. In the majority of cases such would defeat the entire purpose of the transaction. His only interest in taking ownership is a security for the repayment of the loan secured by the mortgage. The mortgagor will therefore remain in possession and continue to be the owner for all intents and purposes. He will operate the ship or aircraft, take the earnings and make the repayments under the loan agreement".

Ως προς την άρρηκτη σχέση της συμφωνίας δανείου και της υποθήκης επί πλοίου που δόθηκε ως εξασφάλιση της αποπληρωμής του δανείου, είναι η **Συνεταιριστική Τράπεζα Εύβοιας (ΣΥΝ. ΠΕ.) υπό Ειδική Εκκαθάριση v. Του πλοίου Avantis κ.ά.**, Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 8/2012 ημερ. 23/2/2016, στην οποία παρέπεμψε ο δικηγόρος των Αιτητών που αφορούσε σε αξιώσεις διαφόρων ποσών, ως υπολοίπων δέκα λογαριασμών, τα οποία προήλθαν από διάφορα δάνεια που παραχωρήθηκαν στους ενάγοντες και τα οποία είχαν εξασφαλιστεί με υποθήκες επί του πλοίου.

Από ενδελεχή μελέτη της Έκθεσης Απαίτησης και των αξιώσεων που περιλαμβάνονται σ' αυτήν προκύπτει ως αγώγιμο δικαίωμα η εγκυρότητα των